

Áldjad az Urat, áldjad én lelkem

Szöveg: Sumonyi Zoltán

Dallam: Gryllus Dániel

1. Áld - jad az U - rat, áld - jad én lel - kem,
Az Ő szent ne - ve á - rad szét ben - nem,
Jó - sá - ga nél - kül ho - vá kell len - nem,
Ke - gyel - mé - ről is el ne fe - led - kez - zem.

2. Ő, ki feloldoz, Ő, aki gyógyít, Koporsóból is életre szólít, Mint egy büszke sast, akként megújít, Gyújtván a szépség minden hordozóit.

3. Igazságot tesz nyomorultakkal, Mert késedelmes ő a haraggal, Nem mindörökké büntet bajokkal, Irgalmassága végül megvigasztal.

4. Az ég a földtől mily végtelenben, Oly nagy a jóság benne szünetlen, Atya könyörül gyermeki tetten, Miként az Úr az Őtet félfelken.

5. Már Ő tudja, hogy romló erények, Hogy porból vagyunk mind mi szegények, Életünk, mint a pusztá fűvének Napjai, minden széltől elenyésznek.

6. De az Úr kegye az Őt félfökön, Öröktől fogva tartó s örökkön, S fiak fiain, mind, kik a földön Szentélyét őrzik, nehogy az megtörjön.

7. Az Úr pediglen fönn a mennyekben, Trónol, mert jussa vagyon mindenben. Áldjad az Urat, áldjad én lelkem, Kegyelme-ről is el ne feledkezzem!